

LES 25

Ik weet van niets waartoe het dient.

Bedoeling is betekenis. 2Het idee van vandaag verklaart waarom niets wat jij ziet iets betekent. 3Jij weet niet waar het toe dient. 4Daarom is het voor jou zonder betekenis. 5Alles is in jouw hoogste belang. 6Dat is waartoe het dient; dat is de bedoeling ervan; dat is wat het betekent. 7Door dit in te zien worden je doelen eenduidig. 8Door dit in te zien krijgt wat je ziet betekenis.

We beelden ons in te weten wie en wat we zijn, 'ik ben zus en zo, ik heet... en ik doe...' En dat is dus precies wat we *niet* zijn. Met dit soort denken kan onmogelijk bevat worden wat je bent *voorbij aan het denken*. Ofwel wat we *wezenlijk zijn*.

Gedachtenscenario's betekenen van zichzelf niks en zonder jouw geloof erin hebben ze geen kracht. Wanneer dit inzicht daagt valt de behoefte om je zelf te definiëren weg in JouwZelf, pure vormloze Aanwezigheid, Gewaarzijn. Het Ene betekenisvolle, Vol van Zijn, zonder behoefte aan ondertiteling. Het begrip 'tijd' blijkt een verzinsel want zonder verhaal is er geen tijd noch tijdlijn. Eeuwig Nu kan er dus nooit een tijd geweest zijn dat 'je' *niet was*. Die stille *is-heid*, het zich immer uitdijende, grenzeloze en wezenlijk onpersoonlijke *zijn, deelt* alles en iedereen; Eerste Oorzaak is Alomvattend, dualiteit kan niet bestaan.

Les 156 Jij kunt niet los van God (de Bron, Eerste Oorzaak) door de wereld gaan, omdat jij zonder Hem niet kunt bestaan. Hij is dat wat jouw leven is. Waar jij bent, is Hij. Er is één leven. Dat leven deel jij met Hem. Niets kan losstaan van Hem en desondanks leven

Er is nooit een kloof geweest tussen *jouzelf* en je eigenste zijn, ze zijn juist identiek en één. Er hoeft dus geen weg afgelegd te worden naar een realisatie in een verre 'toekomst'. Het enige 'probleem' is een denkprobleem en komt neer op zelfmisleiding; dat je jezelf aanziet voor allerlei dingen die je niet bent en kan zijn. De oplossing voor elk probleem onthult zich in het *onmiddellijke zien nu*: is deze gedachte echt waar of is het slechts iets wat ik aanneem als waar?

T27.VIII.10 het geheim van de verlossing is slechts dit; dat jij dit jezelf aandoet. Wat ook de vorm van de aanval is, dit is nog steeds waar. (Les 70 Mijn verlossing komt van mij)

De enige functie van het ego-script is verwarring zaaien om verdeeldheid en pijn te oogsten. Kort gezegd; *gebrek-denken* waarvoor dan een schuldige aangewezen moet worden, dader en slachtofferschap. Al of niet bewust een gemis ervarend zoek je iets wat je kan vervullen. Maar dit is een gebed zonder end als je niet weet wat het werkelijk verlangde doel en het middel om het te vinden is.

Daarom eerst de uitnodiging de juiste vragen te leren stellen: Wat koester je als schat? Wat brengt dat je? Kan je deze verliezen? Leer vanuit deze grondhouding alles wat niet een-voudig en vragenloos al IS als *betekenisloos* te leren zien.

T2.II.2 Ware ontkenning is een krachtig beschermmiddel. Je kunt en moet iedere overtuiging dat een vergissing jou kan kwetsen, ontkennen.

De ogenschijnlijke reden om te zoeken, te streven doen er niet toe. Gezondheid, hoop op een leuker leven, eenzaamheid, intellectuele interesse etc. het is allemaal slechts de uiterlijke verpakking van het niet herkende verlangen 'naar huis'. Dat moeten we wel delen want wat we *zijn* blijft ons lokken. De innerlijke stem sprekend als heimwee, een weemoedig of zelfs schrijnend verlangen 'naar huis', roept je op om te leren luisteren naar Zijn Stem.

Daadwerkelijk **hulp leren vragen** verkort de 'weg' aanzienlijk. Dat betekent allereerst het zien en toegeven dat alles wat je meent te weten geen werkelijk *weten* is omdat het van horen zeggen is. **Jij weet van niets waartoe het dient omdat je alles hebt aangeleerd.**

In dit licht is 'persoonlijk' om *iets* vragen geen werkelijke vraag. De valkuil is, als aan een soort Sinterklaas, te vragen om wat *jij denkt* nodig te hebben. Gelouterd want steeds weer bedrogen uitkomend is daar tenslotte de aanvaarding van het feit dat je *al thuis* bent en *a l t i j d* geholpen wordt. Laat alle persoonlijke invulling hoe hulp eruit moet zien achterwege: *jij weet dit niet*.

De persoonlijkheid is slechts een masker, een bundel fantasiegedachten uitgedrukt in vorm. Er kan dus niet zoiets bestaan als persoonlijke vrijheid. Naar welk jantje (van jezelf of de 'ander') moet je luisteren als ze lopen te schreeuwen vanuit tegengestelde wensen en voordelen? Dit is vragen om oorlog.

Ware hulp wijst ons op de altijd al aanwezige innerlijke oplossing; een andere manier van zien, voorbij het geprogrammeerde denken. Al wat **Is Is** onveranderlijk. Je ervaart je verlangen als

persoonlijk maar in wezen is dat wat je ten diepste als persoonlijk en intiem ervaart juist je *onpersoonlijke eigenste eigen* wat je deelt met al wat leeft.

Zonder jouw persoonlijke ofwel geconditioneerde waarneming zie je dat

alles in jouw hoogste belang is en dat is waartoe alles dient; dat is de bedoeling ervan;

Het enige betekenisvolle doel is leren zien dat alles, *zonder jouw persoonlijke inmenging*, al in jouw HOOGSTE BELANG IS.

Non-dualiteit als intellectueel spelletje is slechts een theorie en vermijd zelfonderzoek in ware zin. Het is jezelf-voor-de-gek-houderij, een soort 'nieuwe kleren van de keizer' syndroom. Hetzelfde *speciale* zelfbeeld in een nieuw, zogenaamd spiritueel jasje: '*kijk mij het goed snappen*'. Bij zelfonderzoek is eerlijkheid tegenover jezelf van het hoogste belang. Anders is het een betekenisloze egotrip t.b.v. van een zogenaamd verlicht ego pronkend met spirituele termen. Zolang er sprake is van beschuldigen; *anderen, jezelf* of God, is het ego aan het woord. Laat dat onderscheid heel duidelijk zijn; zelfonderzoek heeft niks te maken met persoonlijke voordelen, met slimmer, mooier of fysiek gezonder worden. Dat zijn loze ego beloftes om jouw aandacht geketend te houden voor zijn doeleinden.

T27.VIII 10. Het geheim van de verlossing is slechts dit: dat jij dit jezelf aandoet. 2Wat ook de vorm van de aanval is, dit is nog steeds waar. 3Wie ook de rol van vijand of van aanvalleur op zich neemt, dit is nog steeds de waarheid. 4Wat ook de oorzaak lijkt van enig leed of lijden dat je voelt, dit is nog steeds waar. 5Je zou namelijk helemaal niet reageren op figuren in een droom waarvan je wist dat je die droomde. 6Laat ze zo haatdragend en kwaadaardig zijn als ze maar zijn, ze kunnen geen effect op jou hebben, behalve wanneer jij naliet in te zien dat het jouw droom is.

Wolter, de voor mij onschatbare hulp in de vorm, zei: wat bedoel je eigenlijk als je zegt '*ik ben Jan*'. Wanneer iemand zegt: *ik ben mager of dik, lang of kort*, dan betekent het woord ik: het lichaam. En wanneer iemand zegt: *ik zit, ik loop, ik fiets, ik zwem of ik eet*, verwijst het woordje 'ik' eveneens naar het lichaam, als uitvoerder van activiteiten. Wanneer iemand zegt *ik zie jou, ik hoor jou, ik zie, ik ruik, ik proef*, verwijst het naar het functioneren van één van de vijf, eveneens, lichamelijke zintuigen.

Wanneer je zegt, 'ik denk dat ik met de kerstvakantie naar Jan in de Dordogne ga', dan verwijst het woord 'ik' naar een bundel labels; ideeën en overtuigingen die zich voor *jou* uitgeven.

Het grootste gedeelte van ons denken gebeurt in beelden, associaties en emoties en maar een klein percentage in woorden. Emoties lijken ons zomaar te overkomen en los te staan van onze gedachten. Toch ligt aan de grondslag ervan altijd een verhaal, gedachte, een overtuiging; meestal het idee 'ik ben niet goed genoeg, ik ben het slachtoffer van'. Jan is synoniem aan alle emoties en bestaat bij de gratie ervan. Jan/de persoonlijkheid is dus niks anders dan een overtuigingen/gedachten/emoties constructie.

Wanneer ik zeg: *ik voel me hier prettig bij maar daar voel ik mij vervelend, neen zelfs klote bij*, gaat het dus over Jan.

Emoties zijn altijd direct gekoppeld aan een verhaal en kunnen alleen blijven bestaan door geloof en herhaling daarvan. In die zin zijn ze heel nuttig bij zelfonderzoek want ze verwijzen altijd naar hun bron; ons denken. Dáár ligt de oplossing van alle pijn. Onze gedachten bepalen en kleuren onze waarnemingen die we beschouwen alsof ze veroorzaakt zijn door uiterlijke omstandigheden. Echter het is precies omgekeerd! Onze 'persoonlijke' kijk bepaalt onze waarneming dus kan er eenvoudigweg geen werkelijke wereld buiten ons bestaan.

Waarneming samengevat: het lichaam (gelabelde sensaties), de activiteiten (gelabelde bewegingen/handelingen) van het lichaam, de activiteiten van de zintuigen (labels van zien horen, tasten, proeven) en het verschijnen en verdwijnen van gevoelens en gedachten.

Dit is waar les 1 t/m 4 over gaat, de basis van zelfonderzoek: **niets wat ik zie betekent iets want ik heb alles zelf met labels betekenis gegeven die het voor mij (Jantjes denken) heeft, ik begrijp niet wat er werkelijk is voorbij aan die duizenden Jantjes-labels.** De 108 Jantjes die we voor onszelf aanzien eisen continu onze aandacht en bevestiging *zonder welke ze niet kunnen bestaan!*

Elke fractie van een seconde projecteren we die 108 verschillende Jantjes in een scala van sociale situaties. Ik ben een zoon/dochter van die en die, een vader/moeder van die, een buurman/neef/zus/werkgever en ik ben lid van die club en ik heb die politieke overtuiging, die opleiding en dat werk. Enzovoort in miljarden situaties en sociale rollen, allemaal variaties op hetzelfde 'ik ben Jan' thema.

T18.II. 1. Ontstaat er in dromen niet een wereld die heel werkelijk lijkt? 2Maar bedenk eens wat voor wereld dit is. 3Het is duidelijk niet de wereld die jij zag voordat je sliep. 4Eerder is het een vervorming van de wereld, uitsluitend ontworpen rond datgene waaraan jij de voorkeur had gegeven. 5Hier ben je 'vrij' om alles wat jou leek aan te vallen om te vormen, en het om te zetten in een eerbetoon aan jouw ego, dat zeer over de 'aanval' verbolgen was. 6Dit zou jouw wens niet zijn, tenzij jij jezelf als één met het ego beschouwde, dat zichzelf - en dus ook jou - steeds ziet als onderhevig aan aanvallen en daar hoogst kwetsbaar en gevoelig voor.

Les 72. 9.3Zonder lichaam zijn betekent in onze natuurlijke staat zijn. Voor het ego betekent dit de dood maar voor onsZelf is dit het eeuwige en Ene Leven. Zoals een golf in de oceaan water is en blijft zo blijven wij één Zelf/Zijn dat we delen met God/de Bron. Daarin lossen alle metaforen, alle verhalen zich op. Dat is de kortste weg naar huis. Als 'stralen' van de 'Zon' blijven we voor altijd één met de Zon en zijn we ten diepste het ene Zon/God-Licht waarmee God/Zon zichzelf als Vreugde uitbreidt. Vanuit het onpersoonlijke Gewaarzijn (=de Christus= de Zoon van God= het Zelf) blijft er letterlijk niets over van de 'echtheid' van de ego-wereld én ook het lichaam blijkt een gedachtenconstruct. Want aan elke vorm/ding gaat een ontwerp, een idee vooraf. Dat geldt voor een tafel maar ook voor een lichaam. En als je van niets weet waartoe het dient geldt dit eveneens voor het lichaam.

Open GewaarZijn, ons natuurlijke Zijns-standpunt ofwel Kennen-Zijn **IS**. Aan alle woorden, beelden en meningen voorbij, is alle vorm teruggebracht tot lieflijke stille 'isheid' ten diepste schuldloos: de werkelijke Betekenis. Dus hoeven objecten/ lichamen niet weg, ze verwijzen ten diepste voorbij aan zichzelf. Dat is hun enige ware functie waarvoor er niks weg hoeft.

6Dat is waartoe het dient; dat is de bedoeling ervan; dat is wat het betekent
W.dl.II.4. Wat zouden ze überhaupt zintuiglijk willen waarnemen? Zintuiglijk waarnemen is niet kennen. En de waarheid kan alleen met kennis (kennendheid dat louter zichzelf als liefde kent) zijn gevuld, en met niets anders

Deze 'griezelfilm' heeft dus voor zijn bestaan jouw, van zichzelf onbevleete aandacht nodig. Zonder ego-bemoeienis breidt Liefde vanzelfsprekend en moeiteloos uit. Dit Zicht **is** totale vergeving. **Dit is** het nu onmiddellijk beschikbare Koninkrijk der Hemelen.

7.V.2. Alleen de denkkeest communiceert. 2Aangezien het ego de impuls tot communiceren niet kan uitschakelen omdat dit tevens de impuls tot scheppen is, kan het jou alleen leren dat het lichaam zowel kan communiceren als scheppen en daarom de denkkeest niet nodig heeft. 3Zo probeert het ego jou te leren dat het lichaam zich kan gedragen als de denkkeest en dus aan zichzelf genoeg heeft.

Vanuit je geprogrammeerde overlevingsgedachten waan je je nietig en bedreigd. Maar dit veranderlijke denken kan Jij moeiteloos observeren. Dus ben jij er vrij van, nu al. En nu en nu. Dat wat ziet is zelf stil. Niet werkelijks kan bedreigd worden, niets onwerkelijks bestaat.

T18.II. 4. Dromen zijn de woede uitbarstingen van de waarneming, waarin je letterlijk schreeuwt: 'Ik wil het zo!' 2En zo lijkt het dan te gaan. 3En toch kan de droom niet aan zijn oorsprong ontkomen. 4Woede en angst doordringen hem, en in een oogwenk wordt de illusie van bevrediging door de illusie van doodsangst uitgehold. 5Want de droom dat jij in staat bent de werkelijkheid te beheersen door die te vervangen door een wereld die jij verkiest, is angstaanjagend. 6Jouw pogingen de werkelijkheid uit te wissen zijn erg beangstigend, maar dit ben jij niet bereid te accepteren. 7En dus vervang je dit door de fantasie dat de werkelijkheid angstaanjagend is en niet wat jij haar aan wilt doen. 8En zo wordt schuld tot werkelijkheid gemaakt.

Allemaal dragen we die pijn en verlies-story's als stenen mee in onze rugzak. Uit gewoonte slikken we alle ego-dictaten voor zoetekoek. Ook al lijkt de ellende vaak eindeloos, de hoeveelheid pijn die we kunnen verdragen is gelukkig eindig omdat alles wat niet eeuwig is voorbijgaat. Elke minuut, uur, dag, situatie gaat voorbij maar jij niet! Wat je pop ook beweert, hoe lang het al lijkt te duren.

Tijd en ruimte, verleden en toekomst bestaan niet anders dan als gedachten NU. Sneller schieten is: er is MIJ nooit wat overkomen dus valt er niets te vergeven. Ben ik Jan of het zien/kennen van Jan? Kan ik een ander moment beleven dan wat Nu is? Dat is het directe pad. En dat is ware vergeving!

Maar pas op, dissociatie is niet hetzelfde als doorzien. Houdt jezelf niet voor de gek over wat voor jou persoonlijk waar is. Daar is leren 'slijmen' met je eigen Jan aan de orde. Wat niet hetzelfde is als Jan z'n zin geven en zijn behoeftes bevredigen. Het is juist hem met een kluitje het riet in sturen zodat Jij vrij bent van hem. Hem zien en passeren zonder te onderdrukken.

Als Zoon zijn we eeuwig, gedragen, volledig gewaar van ons ene eigenste loutere Zijn, zonder angst, vrij van dood en verval. In deze natuurlijke, onveranderlijke staat zijn we lichaamloos en zonder behoeften. Nooit geboren, nooit gestorven, geen vader, geen moeder, geen zoon, geen familie, geen plichten zijn we Zelf de vervulling. Enkel de gelukzaligheid van onze eigenste, ware natuur die Gods ene en eeuwige liefdeslied zingt, al het andere is onwerkelijk. Een vals idee, een vergissing is het enige wat tussen mij en vrede staat.

Dat betekent echter niet dat we ons moeten terugtrekken uit de wereld, weg van familie en vrienden. Juist de triggers in gewone werk en familie situaties geven ons de kans te leren ontoorlogen en de stabiliteit van onze natuurlijke staat te realiseren. Afzondering kan juist een egotruc zijn, *Waarheid* is altijd waar en niet afhankelijk van veranderlijke omstandigheden.

Les 21 met **'ik ben vastbesloten om de dingen anders te gaan zien'** legt de nadruk op het blijvend toepassen van het idee van **les 4 'deze gedachten betekenen niets'**. Dit idee vormt de basis om de angel uit onze vervormde waarneming te trekken en zet zich voort in **les 25 'ik weet van niets waartoe het dient'**.

2. Je ziet de wereld met alles daarin als betekenisvol gemeten naar egodoelen. 2Deze doelen hebben niets te maken met wat in jouw hoogste belang is, want jij bent het ego niet. 3Deze verkeerde vereenzelviging ontnemt jou het vermogen van iets te begrijpen waartoe het dient. 4Als gevolg daarvan zul je het onherroepelijk misbruiken. 5Wanneer je hiervan overtuigd bent, zul je proberen de doelen die jij aan de wereld hebt toegekend in te trekken, in plaats van moeite te doen ze te versterken.

Jan (een construct) heeft geen interesse in **jouw ware hoogste belang** want zijn hele 'hebben en houden-denken' is een dictaat en geïnvesteerd in huwelijksbed fantasieën en verlangens en hij 'weet' donders goed waartoe die dienen. Zijn partner, kinderen, een mooi huis, carrière, een Ferrari..... noem maar op. Dat alles gaat *hij* zich echt niet laten afpakken door zoiets beangstigend als het idee dat alles in het hele filmgebeuren **waardeloos** is omdat er geen verleden is en er geen pop- Jan, noch een wereld met alles erop en eraan werkelijk kan bestaan.

De ons tegenhoudende droomkracht, overal schuld ziende ego-dictaten, bouwt een soort angstmuur van weerstand op. Om van deze innerlijke dictatuur bevrijd te worden moet je onder ogen leren zien dat jijzelf, weliswaar versluierd (als de kennende Zoon, als poppenspeler) de dictator bent. Dat binnen deze dissociatie de geprogrammeerde en wedijverende 'poppen' van niets kunnen weten waartoe het dient en *dus onschuldig* zijn. Net zoals jijzelf persoonlijk: schuld bestaat niet, je vergist je slechts in wat je denkt te zien/zijn. Vanuit dit stanspunt wordt het niet langer geloofde droomscenario heel aandoenlijk en ervaar je het hele gebeuren als voorbijgaanders zonder neerbuigend te zijn. Dit lijkt voor het ego *egoïstisch*, terwijl in werkelijkheid dit *liefde bedrijven* is. De wereld op z'n kop!

T3.III 2. "Al je moeilijkheden komen voort uit het feit dat jij jezelf, jouw broeder en God niet erkent. 2Herkennen betekent 'opnieuw kennen', wat vooronderstelt dat je eens eerder (God en heel het Zoonschap) hebt gekend."

Het *'ik ben niet het lichaam'* verhaal, begrijpt Jan misschien verstandelijk. Grote kans dat opschepjantje 'ik weet iets wat jij niet weet' prompt zal gebruiken om meer speciale aandacht te krijgen en er zo een goed gevoel uit te halen.

Maar JIJzelf, Wezenlijk (als Zoon van God on-beïnvloedbaar en onverplaatsbaar) volgt en kent die opscheppende pop-Jantje en zijn droomwereld met al zijn top en flop ervaringen moeiteloos.

Als je het 'nieuwe' onpersoonlijke maar liefdevolle standpunt aanvaardt dat je de Zoon bent in plaats van pop Jan, weet je wel waartoe het poppenspel, de doorgaande droomverhalen, dualistrijd rollen dienen en kan je werkelijk de Keuzemaker zijn die voor Vrede kiest.

Les 72. 9;2Het is het lichaam dat buiten ons is, en niet onze zorg. 3Zonder lichaam zijn betekent in onze natuurlijke staat zijn. 4Het licht van de waarheid in ons herkennen betekent onszelf herkennen zoals wij zijn. 5Ons Zelf als los van het lichaam zien betekent een einde maken aan de aanval op Gods verlossingsplan, en het in plaats daarvan aanvaarden.

Les 25/ 3. Je kunt de doelen die jij nu waarneemt ook anders omschrijven door te zeggen dat ze allemaal om 'persoonlijke' belangen draaien. 2Aangezien jij geen persoonlijke belangen hebt, draaien jouw doelen in werkelijkheid om niets. 3Door ze te koesteren heb je zodoende helemaal geen doelen. 4En dus weet je van niets waartoe het dient.

Nu kan jij begrijpen dat persoonlijke belangen wezenlijk niet bestaan! Bezie die 'Janboelpop' als een klein droomfiguurtje, slechts een onderdeel van het geheel van de gekende droom. Waar zou hij -

op z'n poppen-eentje, het geheel van het Kennen-zijn vandaan kunnen halen? Hoe kan hij, als marionnet 108 rollen uitbeeldend, zien dat zijn zogenaamde persoonlijke belangen slechts verzinsels zijn om de illusie in stand te houden?

Wat wisten we eigenlijk van ons pop-zijn, vijf minuten voor we wakker of *geboren* werden uit de vredige droomloze slaap: geen lichaam, geen intellect, geen emoties noch waarnemingen van welke aard dan ook vielen er nog te kennen. (tenzij we wakker werden uit een slaapdroom waar ook een *ik* in een wereld leek te zijn).

Plotseling boem, in een fractie, een tel verschijnt er, in de vorm van (beeld)gedachten, een zogenaamde waaktoestand. Een woordje 'ik' en een heel universum vol vormen wordt er voorgetoverd waarin dat *ik* samen lijkt te vallen met een lichaam dat, volgens *mijn persoonlijke* gedachten deel is van een familie met grootouders, ouders, broers en zusters, kinderen. Net wakker geworden uit een vredige toestand (droomloze slaap) of uit een nachtelijke nachtmerrie (met eveneens een ik-scenario) begint nu een wakende nachtmerrie die zich als echt voordoet. Kijk zelf naar dat moment hoe er met de onvoorstelbare snelheid van een kernbom een universum van werelden geprojecteerd wordt. Mijn lichaam versus dat van anderen waarbij er voor iedereen in het toekomstig-geluk-streven altijd gevaren dreigen.

Elke seconde opnieuw probeert dit verhaal ons te verlokken om het moeiteloze verwijlen, het rustige, onveranderlijke Gewaarzijn te verlaten voor dat onbekende, veelbelovende, gevaarlijke toekomst snoepje. Dus in die split seconde van wakker worden hebben we plotseling een lichaam, het 'mijne' met een verhaal dat een voortzetting schijnt van gisteren en de afgelopen jaren en met nog tig jaren te gaan. Vervolgens stappen we door te-doen-verhalen gedreven uit bed, het hele droomverhaal zich zodoende verder wevend tot de enorme illusie van geboren zijn en elk moment dood kunnen gaan.

Toch word dat sterfelijke *ik* slechts *gekend* in de waak- en slaap droom. Als die droom uit is, is het met ons lichaam, denken en emoties afgelopen. De vraag is, wie of wat zoek je in deze gedroomde wildernis? Slechts droomfiguren in droomrollen zijn familieleden noch anderen echt van jou. Evenals jij gevangen in het net van deze valse werkelijkheid, jouw droom, kunnen ze jouw gemis niet opvullen, alleen maar spiegelen. Het is jouw droom waarin zij de door jou toebedachte rollen vervullen! Zodat jij je slachtoffer of dader kan wanen. Jij die Vrijheid Bent kan slechts dromen van onvrijheid vanuit de wens de waarheid van ons eigenste Zelf te vergeten.

De uitnodiging is: ontdek wie je bent los van de drie droomtoestanden en dus van elk verbeeld denken! **LES 201 .Ik ben niet een lichaam. Ik ben vrij (drager van alle waarnemingen). Want ik blijf wat ik ben, zo schiep God mij. 1. (181) Ik vertrouw mijn broeders, zij zijn één met mij. 2Niemand is niet mijn broeder. 3Ik ben gezegend met de eenheid met het universum en met God, mijn Vader, de ene Schepper van het geheel waaruit mijn Zelf bestaat, eeuwig Eén met mij.**

T17.III.8,2 Het heden is vergeving.

Ego gebruikt het verleden om een aanhoudend 'onheilig bondgenootschap' tegen het heden, het NU-zijn, aan te gaan. Ofwel in relaties gericht op speciaalheid is het *nu* slechts een tussenstop, onderdeel van het streven om een in het verleden opgelopen gebrek in een toekomst vervuld te krijgen het schijnbare tekort aldus in stand houdend. Denk je ooit aan wie je werkelijk bent, wat/wie je ouders, je familieleden, je vrienden en vijanden werkelijk zijn?

T17.III.10,3 Je broeders werden niet geschapen om jou de gelegenheid te geven je zelf via hen te kwetsen maar om samen met jou te scheppen.

Vanuit een droomwens heb je er, als denkkeest/poppenspeler, voor gekozen het Kennen van de Waarheid te vergeten; hier kleeft geen schuld aan. Maar in deze droom geweven met fantasie gedachten vanuit valse verlangens, de rollen die je in dit ego script speelt alsof ze echt zijn, in dit donkere moeras van verdriet lijkt dat heel vaak maar al te anders. De uitnodiging is: onderzoek en zie in jezelf de weerstand en reden waarom je dat eigenste eigen ware Zelf probeert te ontwijken. Dat je juist vaak vanuit 'eigen' ideeën', 'beter weten' , eigen 'gezond verstand' toch een andere koers volgt. Er valt niet te ontkennen hoe krachtig de droomkracht zich verdedigt. Wel beschouwd is ons zogenaamde 'gezond' verstand ook aangeleerd en op conditioneringen gebaseerd. Gezond en heel wordt het pas, 'gevlugeld' handelend en sprekend wanneer *jij* een stapje teruggedaan hebt.

T17.V.12. De ervaring van een ogenblik, hoe onweerstaanbaar dat ook mag zijn, wordt makkelijk vergeten als je de tijd toelaat zich erover te sluiten. 2Het dient stralend en heerlijk in je bewustzijn van de tijd te worden bewaard, maar niet erin te worden weggestopt. T17.V.12 3Het ogenblik blijft. 4Maar waar ben jij? 5Jouw broeder danken betekent het heilig ogenblik waarderen en het aldus mogelijk maken dat de resultaten

ervan worden aanvaard en gedeeld. 6Jouw broeder aanvallen betekent niet het ogenblik verliezen, maar het in zijn uitwerking vleugellam maken.

T18.II. 5. Dromen laten jou zien dat je de macht hebt een wereld te maken zoals jij die graag wilt, en dat je die ziet omdat je die verlangt. 2En terwijl je die ziet twijfel je er niet aan dat ze werkelijk is. 3Niettemin is hier een wereld, duidelijk binnenin je denkgeest, die toch buiten je lijkt te zijn. 4Je reageert er niet op alsof jij die gemaakt hebt, en evenmin zie je in dat de emoties die de droom oproept, wel van jou afkomstig moeten zijn. 5Het zijn de figuren in de droom en wat zij doen die de droom lijken te maken. 6Je beseft niet dat jij degene bent die ervoor zorgt dat zij iets voor jou uitleven, want deed je dat wel dan zou de schuld niet bij hen liggen en zou de illusie van bevrediging verdwenen zijn. 7In de (slaap) droom zijn deze elementen niet versluierd. 8Je lijkt te ontwaken en de droom is voorbij. 9Maar wat je niet inziet is dat **wat de droom veroorzaakt heeft, daarmee niet is verdwenen. 10Jouw wens een andere wereld te maken die niet werkelijk is, blijft bij je. 11En waartoe jij lijkt te ontwaken is niets dan een andere vorm van diezelfde wereld die je ziet in de droom.**

T29.IX.3. Alle figuren in de droom zijn afgoden, gemaakt om jou te verlossen uit de droom. Ze maken echter deel uit van datgene waaruit ze jou geacht werden te verlossen. Zo zorgt een afgod dat de droom levend en verschrikkelijk blijft.

Alleen vanuit de aanvaarding dat we de Zoon zijn, alleen vanuit ons onpersoonlijke Kennen-Zijn kunnen we zien dat de beelden van de poppen in het poppenspel a.h.w. schimmen zijn en zelf nooit echt geleefd hebben. Dat wat wel Levend is IN hen, als Achterste Stoel, voorbij aan het uiterlijke beeld is het Ene Leven dat jij deelt met God, alles en iedereen. Mijn Heiligheid zegent de wereld, *God is in en voorbij alles wat ik zie. Dat is ware vergeving*

Het is een droom van oordelen. We ontwaken elk moment als we ons oordelen herkennen en er aldus mee kunnen stoppen. *Dat is de betekenis van: ik verlos de wereld van wat ik haar heb toebedacht. NU.* Maar ook: stoppen met anderen te corrigeren. Het enige wat correctie vraagt is je eigen denken!

Ik vergelijk het wel eens met een kleuter die je slaapkamer binnenkomt met een zware koffer en zegt dat ie naar zijn werk gaat om centjes te verdienen. Dan zie je toch ook direct, de aandoenlijkheid, dat het niet waar is, maar je speelt wel het spel mee. *“Natuurlijk schat, vergeet je je boterhammen niet?”* Hetzelfde geldt wanneer een pop van 73 jaar beweert dat hij ‘al zijn hele leven die zware koffer draagt om centjes te verdienen’. Terwijl, zonder verledenverhaal, deze pop nu net pas in ons verscheen.

Vaak voel je je persoonlijk machteloos en kan je niks aan de situatie, het dictaat van die ‘kwetsbare, bange’ droomfiguren veranderen. Maar innerlijk ben je niet machteloos!! Daar ligt je enige functie en doel het geheel van de situatie, jezelf en al die anderen te vergeven en te bevrijden van alle droomrollen. In het besef dat jij ‘van niets weet waartoe het dient’ en dat ‘alles samenwerkt ten goede’. Onze heiligheid, geen Sinterklaas, kan alles maar niet op ‘popse’ voorwaarden van ‘het goede’. Het besef van het *niet-weten* als *pop* is de opening naar jouw Heilig/Heelheid en bevrijding van alles en iedereen. Omdat je daar bereid bent al je ‘eigen’ denkbeelden achterwege te laten. Zodat de deur naar het *Koninkrijk der Hemelen* geopend wordt. Voor jou en iedereen.

T18.II. 9:6 Want zoals je slaapdromen en je waakdromen dezelfde wensen in je denkgeest vertegenwoordigen, zo verbinden de werkelijke wereld en de waarheid van de Hemel zich in de Wil van God. 6De droom dat je ontwaakt gaat makkelijk over in de werkelijkheid ervan. 7Want deze droom weerspiegelt jouw wil verbonden met de Wil van God. 8En wat die Wil volbracht wil zien is nooit niet geschied.

Les 25. 4. Voordat je enige zin kunt ontdekken in de oefeningen voor vandaag, is nog een andere gedachte nodig. 2Op de meest oppervlakkige niveaus herken je wel degelijk bedoeling. 3Maar bedoeling kan niet op die niveaus worden begrepen. 4Je begrijpt bijvoorbeeld dat een telefoon dient om met iemand te spreken die zich niet lijfelijk in je onmiddellijke omgeving bevindt. 5Wat jij niet begrijpt is waarvoor je hem wilt bereiken. 6En dit geeft nu juist jouw contact met hem betekenis of niet.

'Ik heb alles wat ik zie alle betekenis gegeven die het voor mij heeft' en dus 'begrijp ik niets van wat ik zie' (les 2 en 3). 'Je leeft aan de hand van aangeleerde symbolen en namen bedacht voor alles wat je ziet. Zo hou je het uit de eenheid los' (les 184).

Hoe kan er betekenis zitten in labels behalve die van het loshouden zelf? Wat is het doel van loshouden, fragmenteren?

Hoe kan je nu de bedoeling van iets begrijpen als je niet de juiste vraag stelt. Wil je een van 'buiten af' opgelegd dus aangeleerd doel? Hoe kan je betekenis begrijpen als je het als iets *los* van jou ziet.

Wie Ben Ik? Wat is *mijn* doel? Wat zoek ik eigenlijk? Wat is mijn schat? Wat verdedig ik?

Tot die tijd zal geen enkel gesteld doel, geen enkele kunstmatig in het leven geroepen functie je bevredigen. Het blijft de 'ver van mijn bed show' en lijkt aantrekkelijk, belooft zelfs hoogst bevredigend te zijn. Ooit. Maar lijken zijn lijken.

Een verzonnen bedoeling is geen bedoeling. Een verzonnen betekenis is geen betekenis.

Op oppervlakkig niveau, 'weet' je heus wel waarvoor (gebruiks)voorwerpen dienen toch?? Maar dat is vanuit je *poppenzelf* dat zelf uit labels bestaat. Gebruiksvoorwerpen zijn bedoeld om het bestaan van *de gebruiker* te bevestigen. Een gefragmenteerd, uit stukjes gefabriceerd, kunstmatig en tijdelijk geheel aan eigenschappen en geprogrammeerde ideeën. De functies en doelen van alles in de zogenaamde wereld zijn opgebouwd uit hetzelfde idee, het dictaat waarvan het enige nut is zijn eigen 'nuttige' bestaan te bevestigen. 'Je ziet iets waar niets is en tegelijk niets waar eenheid is: een ruimte tussen alle dingen en jou. Zo denk je dat je in afscheiding leven hebt geschonken. Door deze splitsing denk je dat daarmee vaststaat dat jij een eenheid bent die functioneert met een onafhankelijke wil' Les 184

Daarom weet jij van niets waartoe dient. Zolang je niet bereid bent je 'eigen' ideeën op **werkelijkheid**swaarde te onderzoeken zal jij ogenschijnlijk hulpeloos de koers van je eigen aangeleerde ideeën volgen. Met labels hebben we de wereld in stukjes gehakt. Dat is de functie van labels maar niet *jouw functie* en ware doel. Met als raadsman een denksysteem dat voorwaardelijk iets lekkers belooft krijg Jantje nooit lang de gehoopte en gelukkig makende beloning waarvan de herinnering nog in ons leeft van 'voor het dromen maken'.

Lied van het gebed 3.1.1; verwar gevolg niet met oorzaak,

In de dubbelheid van 'in de wereld maar niet van de wereld zijn' is de drijfkracht om op poppeniveau iets voor elkaar pogen te krijgen niet te onderschatten. Per definitie mankeert er altijd wat aan ons geluk wat tevens de motivatie is om achter de wortel van de valse hoop aan te blijven lopen. Tegen beter weten in hoopt 'pop Jan' het verloren gewaande, eeuwige geluk terug te vinden in het tijdelijke.

Les 128.1 De wereld die jij ziet heeft jou niets te bieden wat je nodig hebt, niets wat jij op enigerlei wijze kunt gebruiken, en helemaal niets wat dient om jou vreugde te verschaffen. 2Geloof deze gedachte en het bespaart je jaren van ellende, ontelbare teleurstellingen en hoopvolle verwachtingen die tot de bittere as van wanhoop vergaan. 3Er is niemand die deze gedachte niet als waar dient te aanvaarden, wil hij de wereld achter zich laten en zich verheffen boven haar nauwe blikveld en kleingeestige hebbelikheden.

T18.II. 8. Laat niet toe dat de droom de macht krijgt je ogen te sluiten. 2Het is niet vreemd dat dromen een wereld kunnen voortbrengen die onwerkelijk is. 3Het is de wens die voort te brengen die ongelofelijk is.

Ogenschijnlijk gedurende vele poppenlevens hebben we gepoogd om 'anderen met foute visies' of anderszins 'fout gedrag' te voorzien van 'speciale' labels zoals christenen, joden, moslims, boeddhisten, blanken, negers, Chinezen, Indianen, en ja ook partners en 'exen' te 'corrigeren' met al of niet 'wettelijk' toegestane veroordelingen, uit de weg te ruimen, te verkrachten of te vermoorden. Allemaal om *jouw* heimelijke, grootste wens: het eindelijk verkrijgen van *jouw* manier van zelf God te willen spelen.

Toen ik mijn leermeester voor het eerst ontmoette had ik als pop Jan een persoonlijke faillissement en maar één wanhopige vraag: *Hoe komt het dat ik niet weet wat liefde is?* Zijn onmiddellijke antwoord was: **Dat komt omdat je alles kunt vinden behalve liefde, want dat ben je zelf al. Wat je zelf echt bent kun je niet tot doel-object maken.** Dus daarom kon ik liefde niet herkennen omdat ik het zelf ben! Ik was alleen het onzichtbare kennen van dat Liefde Zijn als Zoon kwijtgeraakt aan droom- wens- stemmetjes 'buiten' mij die mij suggereerden dat in de wereld te gaan zoeken!

Zijn antwoord sloeg bij mij in als een bom en ik ben daarna nooit meer iets van echte waarde in de wereld gaan zoeken. De schat lag niet in pop Jan noch in de dingen en de wereld waarin ik zo wanhopig had gezocht. Liefde delen en uitbreiden lag gewoon verscholen in mijzelf en niet in lichamen die ik zelf bespeelde.

les 125.7 ;2Hij (God) spreekt van nader dan je hart tot jou. 3Zijn Stem is dichterbij dan je hand. 4Zijn Liefde is alles wat jij bent en wat Hij is: hetzelfde als jij, en jij hetzelfde als Hij. 8. Het is jouw (eigenste) stem waarnaar je luistert wanneer Hij tot jou spreekt. 2Het is jouw (eigenste) woord dat Hij spreekt. 3Het is het Woord van vrijheid en vrede, van eenheid van wil en doel, zonder enige afgescheidenheid of onenigheid in de ene Denkgeest van Vader en van Zoon. 4Luister in stilte naar je Zelf vandaag, en laat Hij jou vertellen dat God Zijn Zoon nooit verlaten heeft, en jij nooit je (eigenste) Zelf.

Les 25, 5. Het is in het kader van jouw leerweg van doorslaggevend belang dat jij bereid bent de doelen op te geven die jij voor alles hebt vastgesteld. 2Erkennen dat ze betekenisloos, eerder dan 'goed' of 'slecht' zijn, is de enige manier om dit te bereiken. 3Het idee voor vandaag is een stap in deze richting.

"Niets is goed of slecht alleen het denken maakt het zo", zei Shakespeare. We kunnen niks anders dan leren zien dat bedachte behoeftes en doelen nooit geven wat **jij** zoekt. Wezenlijk betekenisloze doelen kunnen slechts kortstondige dus surrogaat bevrediging geven. Je vind een antwoord nooit op het niveau van het probleem. Pop Jan proberen te veranderen of te verbeteren doet daar niks aan af want hoe kan jij vanuit een beperkt zicht weten wat jouw ware behoeftes zijn? Het is slechts een wanhopige poging de wereld, een spiegelbeeld, echtheid en waarde te verlenen. Vanuit welk oogpunt en met welk doel zou je pop Jan willen verbeteren, de jij die de werkelijke betekenis van niets weet? Persoonlijke waarneming is per definitie gefragmenteerde waarneming. Een fragment los van het geheel betekent helemaal niks. Hoe zou je dan persoonlijk iets, een situatie, een eigenschap kunnen beoordelen? Hoe kan je weten wat je eigenschappen, aangevinktheden en handelingen betekenen in het Licht van het grote Geheel? Van 'boven het slagveld' wordt je je gewaar dat je *niet kan* oordelen omdat er niets te beoordelen valt. Dan wijst Al wat Is naar het Ene Onveranderlijke Goede.

Wel is het essentieel dat je pop Jan's oorlogszucht herkend en in onschadelijke banen kan laten leiden. Door innerlijk hulp te vragen en aldus een stap terug te doen krijg je helder zicht op zijn *aangevinktheden* en neigingen. Zodat Jantjes persoonlijke pretpakket vol eigenschappen o.l.v. de Heilige Geest/Hoger Zelf/datgene in jou wat niet droomt tot Liefdes-instrument wordt i.p.v. oorlogstuig. Omdat jij persoonlijk van niets weet waartoe het dient. Dan daalt het besef steeds dieper in dat *jij niets hoeft te doen*. Je hebt maar één functie: waakzaam te zijn op jouw Jantjes ten behoeve van God's Koninkrijk m.a.w. oortoorlogen in elke situatie.

T14.XI.6. Wees er niet bezorgd over hoe jij een les kunt leren die zo volkomen verschilt van alles wat jij jezelf hebt geleerd. 2Hoe kun je dat weten? 3Jouw rol is heel eenvoudig. 4Je hoeft slechts te begrijpen dat jij alles wat je geleerd hebt niet wilt. 5Vraag (innerlijk de HG om hulp) om onderwezen te worden, en gebruik je ervaringen niet ter bevestiging van wat je hebt geleerd. 6Wanneer jouw vrede op enigerlei wijze wordt bedreigd of verstoord, zeg dan tegen jezelf: 7Ik ken van niets, ook hiervan niet, de betekenis (noch waar het toe dient). 8En dus weet ik niet hoe ik erop reageren moet. 9En ik zal wat ik in het verleden heb geleerd niet als lichtbaken gebruiken dat mij nu leiden zal. 10Door deze weigering om te proberen jezelf (voor pop Jan aan te zien) te leren wat je (Jantje) niet weet, zal de Gids die God je gegeven heeft tot jou spreken. 11Hij zal Zijn rechtmatige plaats in je bewustzijn innemen zodra jij er afstand van doet en die aan Hem aanbiedt.

Als je zelf, als poppenspeler, de maker en kenner van de wortel bent, dan weet je dat het geen zin heeft om verkleed als pop Jan achter die wortel aan te blijven lopen. Je zult nooit met een verleden-gedachte via een toekomst-gedachte kunnen krijgen wat je Nu zoekt. In het rijpende besef dat je als pop niets weet leer je met een nieuwe innerlijke houding elke weerstand overgeven:

Les 293 Alles is een les die God me graag ziet leren. En de les is altijd: Les 34 Ik zou in plaats hiervan vrede kunnen zien.

Zuiver en alleen door je aandacht op *al-thuis-zijn* te richten wordt de onschuld en aandoenlijkheid van je eigen in/verbeelding gezien. Het 'brengt' je vanzelf naar wat je Wezenlijk, als Zoon van God, al bent. Als een straal van de zon die via z'n eigen straling teruggeleid wordt naar de zon/de Bron van Al wat IS. Dan kun je nog wel Jan en andere poppen door zien modderen om hun persoonlijke doelen te bereiken, maar je weet nu dat het net zo min waar is als het kleine kind opgaand in zijn naar-het-werk-gaan-fantasie.

Het ware doel, het hoogste belang is dat wat *buiten* je lijkt te zijn weer *binnen je liefde-zijn* te weten. Zodat je nu voor álles en iedereen weet dat elke begrenzing van poppen/lichamen fictief is en dat achter de droombeelden alles oneindig en grenzeloos Goed IS. Hier in dit heilige ogenblik, in ons eigenste zijn dat aan elke poppen dialoog voorbij gaat zonder dat we er iets voor hoeven te doen of te laten.

T18.II. 6. De Heilige Geest, in Zijn wijsheid altijd even praktisch, aanvaardt jouw dromen en gebruikt die als middel tot ontwaken. 2Jij zou ze hebben gebruikt om te blijven slapen. 3Ik heb eerder al gezegd dat de eerste verandering voordat je dromen verdwijnen, erin bestaat dat jouw

angstdromen in gelukkige dromen worden omgezet. 4Dat is het werk van de Heilige Geest in de speciale relatie. 5Hij maakt ze niet kapot, en rukt ze evenmin van je weg. 6Maar Hij maakt er wel op een andere manier gebruik van, als hulpmiddel om Zijn bedoeling tot werkelijkheid te maken voor jou. 7De speciale relatie zal blijven, niet als bron van pijn en schuld, maar als bron van vreugde en vrijheid. 8Ze zal er niet voor jou alleen zijn, want daarin lag juist haar ellende. 9Zoals haar onheiligheid haar afgezonderd hield, zo zal haar heiligheid een aanbod worden aan iedereen. Door de gewoonte van beoordelen en labelen leek ons Liefde-Zijn begrensd. Slechts verhalen met als doel de wereld in onsamenvangende stukjes te knippen lijkt het, door ons geloof erin heel 'echt'. Door het wonder, de bereidheid om anders te kijken blijken onze vertrouwde aannames van zichzelf niks te betekenen. Immer NU-zijnde, ingebed in het Heilige Ogenblik herkennen we daar nooit weggeweest te zijn. Nooit in de kijkgdoos van 'theater de jantjes' gevangen gezeten maar wel vrijwillig als poppenspeler achter de poppenkast ons hoogste belang opofferend om dit krankzinnige spel gaande te houden.

Ken U Zelve, het enige doel en hoogste belang.

Niks anders dan het ervaren van Zichzelf Kennende Liefde, te weten dat wat buiten lijkt binnen IS.

T12.V.9. Je leerpotentieel is - mits juist begrepen - onbegrensd, omdat het jou tot God zal leiden. { } Het leerplan is volstrekt ondubbelzinnig, omdat het doel niet verdeeld is en middel en einddoel volledig in harmonie met elkaar zijn. 4Je hoeft (het onbegrensde zijn) alleen maar onverdeelde (dus onpersoonlijke) aandacht te schenken. 5Al het andere zal jou gegeven worden. 6Want jij wilt werkelijk op de juiste manier leren, en niets kan zich verzetten tegen de beslissing van Gods Zoon. 7Zijn leren is even onbegrensd als hij.

6. Zes oefenperioden van elk twee minuten zijn vereist. 2Je dient elke oefenperiode te beginnen met een langzame herhaling van het idee voor vandaag, waarna je om je heen kijkt en je blik laat rusten op alles waar toevallig je oog op valt, dichtbij of veraf, 'belangrijk' of 'onbelangrijk', 'menselijk' of 'niet menselijk'. 3Terwijl je je oog op elk voorwerp laat rusten dat je aldus kiest, zeg dan bijvoorbeeld: 4Ik weet niet waartoe deze stoel dient. 5Ik weet niet waartoe dit potlood dient. 6Ik weet niet waartoe deze hand dient. 7Zeg dit heel rustig, zonder je blik van het voorwerp af te wenden, totdat je de uitspraak erover afgerond hebt. 8Ga dan over tot het volgende voorwerp en pas het idee van vandaag als tevoren toe. (zie ook les 1 t/m 4)

In de wereld van tegenstellingen is alles reeds besmet met de andere kant van de medaille. Mooi draagt lelijk met zich mee, recht bevestigt onrecht, aardig kan zo omslaan in onaardig. Alles wat je krijgt ga je ook weer verliezen. De aanwezige vrees telkens die tegenkant weer te ervaren lijkt het 'blijvende geluk' in de weg te staan. Nadat je het 'al thuis zijn' standpunt aanvaard hebt moet je leren heel waakzaam en alert te zijn. Zoek dit stille centrum zo vaak mogelijk op totdat het een gewoonte wordt dit 'te doen'. Er bestaat geen doenerschap omdat er in werkelijkheid, in 'Zuiver-Liefde-IS-heid', niks te doen valt. Daar breidt Liefde zich ongehinderd uit via Jouw Geïnspireerde Gedachten. De innerlijke Stilheid in de aandacht houdend vallen deze je moeiteloos toe. Zonder jouw persoonlijke bemoeienis zijn dan alle zogenaamde 'persoonlijke' eigenschappen instrumenten om Liefde te delen en alzo vreugde uit te breiden.

Alle uitdrukkingen van Liefde zijn maximaal zegt de Cursus. Natuurlijk want er zijn geen gradaties in Liefde, Liefde is altijd maximaal en totaal. Gradaties zijn pogingen om toch nog schuld te projecteren. Je kan niet een beetje waarheid aanvaarden want evenals Liefde is Waarheid Nu totaal.

In de dagelijkse praktijk betekent dit de poppen, vooral je eigen jantjes, continu in de gaten leren houden vanuit jouw onpersoonlijke, stille standpunt. Zij liften als kletsende papegaaien altijd op je schouders mee en menen 'zelf' beter te weten hoe dat onbevleete geluk te vinden is, wat daarvoor nog beslist gedaan moet worden en wat of wie dit geluk in de weg staat.

Je op deze wijze dieper het slagveld in verleidend, pogend vooral vruchteloos tussen de partijen te onderhandelen om ze juist verder te verdelen. Correctie is hier beslist nodig! Echter niet op slagveld- maar op standpuntniveau. Elk moment ligt hier de kans om mijzelf en de aan touwtjes bungelende, 'schuldige, foute, irritante, oneerlijke, zielige' marionetten te bevrijden en de situatie te genezen door te zien: ik doe dit mijzelf aan, we zijn al thuis, ik zou hiervan in plaats vrede kunnen zien. Ik verlos de wereld, alles en iedereen van alle rollen die ik hen heb toebedacht.

Lift a.h.w. zelf als niet-oordelende 'ziener', als getuige altijd mee op jouw jantjes schouders. Je zit daar eerste rang om het hele theater vanuit niet beoordelende, stille positie te aanschouwen. Dit stille, schouwende standpunt blijkt het Heilige Ogenblik, het niet te bedreigen geluk te zijn wat je vergeefs binnen het slagveld zoekt. **Sta jezelf toe** dit moment te oogsten en te verlengen tot in eeuwigheid zonder eerst de mening, het advies en de toestemming van pop Jan te vragen. (zie niets buiten jou T18.VI.)

Ik kan het niet vaak genoeg herhalen: wees bereid om jouw totale aandacht aan dit *Kennen van Eenvoudig Zijn* binnen in ons te leren geven. Om de smaak van wat ik benoem als **lekkerheid Nu** te voelen. Wie anders betaalt **Heerlijkheid** uit dan ons eigenste Zelf? Is dat dan zo moeilijk om daar aandacht aan te leren geven?

P.VI.2, 7 De vreemde vervormingen die onontwarbaar in het zelfbeeld, op zichzelf niets dan een pseudo-schepping, zijn ingeweven, geven deze lelijke klank een schijn van ware schoonheid.

P. VI, 3, 1 Het oor vertaalt; het hoort niet. 2Het oog geeft weer; het ziet niet. 3Het is hun taak om al wat wordt opgeroepen, acceptabel te maken, hoe onacceptabel het ook mag zijn. 4Ze beantwoorden de beslissingen van de denkgeest, door zijn verlangens weer te geven en die te vertalen in aanvaardbare en prettige vormen. 5Soms breekt de gedachte achter de vorm door, maar slechts heel even, en dan wordt de denkgeest bang en begint aan zijn gezond verstand te twijfelen. 6Maar hij zal zijn slaven niet toelaten de vormen waarnaar ze kijken, noch de klanken die ze horen, te veranderen. 7Dat zijn zijn 'remedies', zijn 'beschermers' tegen waanzin.

Ook al is popjan het er niet mee eens, wees *jij* bereid het feit te aanvaarden dat je niet in pop noch poppenspel vastzit, Logischerwijze betekent dit dat we aan de kant van het Licht zitten! Sterker nog dat we het Licht Zelf Zijn:

Les 61 Ik ben het licht van de wereld. 1. Wie anders is het licht van de wereld dan Gods Zoon? 2Dit is dan ook niets anders dan een uitdrukking van de waarheid over jezelf. 3Het is het tegendeel van een uitdrukking van trots, hoogmoed of zelfbedrog. 4Het beschrijft niet het beeld dat jij van jezelf hebt gevormd. 5Het verwijst naar geen enkel kenmerk waarmee jij je afgoden hebt toegerust. 6Het verwijst naar jou zoals jij door God werd geschapen. 7Het drukt eenvoudig de waarheid uit.

Onze enige gebondenheid bestaat uit het feit dat we onszelf aanzien voor iets anders. We hoeven niet te komen waar we al zijn, noch worden wat we al Zijn. Aanvaard dit feit en ontvang moeiteloos de gevolgen daarvan als een cadeau. We zijn zelf het gezochte! Waar anders dan in onszelf zou dat Koninkrijk kunnen zijn? *Les 236 Ik regeer mijn denkgeest, die alleen ik regeren moet.*

De weg die de golf droomt om naar de Absolute staat van het Natuurlijke Zelf te gaan **is een waan**. Kan water naar water gaan? De non dualiteit- tradities herhalen al eeuwenlang steeds opnieuw: God /Eerste

Oorzaak/Zelf/Absolute enz. is *alles omvattend*, dualiteit bestaat niet.

Wezenlijk Vrij dromen we slechts van beperking. Doch we **zijn en blijven** Vrij zoals we geschapen zijn: een Kind van God. Het gevolg/uitvloeisel/emanatie van Essentie, de Bron van Al wat Is.

“Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid!!”

Les170.Herhaling V.inl 4,6. God is louter liefde en dus ben ik dat ook.

*5, 2Elke stap die we (qua aanvaarden van dit idee) zetten brengt ons een beetje dichterbij (het besef van wat we nu al zijn). 3Deze herhaling (bidden) zal de tijd onmetelijk bekorten, als we in gedachten houden dat dit ons doel blijft; en dit is het waarop we, al oefenend, afgaan. 4Laten we ons hart verheffen van de stof(golf) naar het leven (water zijn), terwijl we ons herinneren dat dit (ene water delen) ons is beloofd, en **dat deze cursus gezonden werd** om het pad van licht voor ons te ontsluiten, en ons stap voor stap te leren hoe we terug kunnen keren naar het eeuwige Zelf dat we dachten te hebben verloren. 6. Ik (het Zelf; dát in ons wat ons thuis-zijn nog weet en ervaart) maak de reis met jou (want **dat ben jij**, er bestaat geen twee in eenheid). 2Want ik (de hulp in ons, HG) deel een korte poos je twijfels en je angsten, opdat je tot mij (je eigenste ware zelf) komen kunt die de weg kent waarlangs alle angst en twijfel overwonnen wordt. 3We gaan samen. 4Ik (ons eigen gewaarzijn) moet onzekerheid en pijn wel begrijpen, hoewel ik weet dat ze geen betekenis hebben (en nergens toe dienen). 5Maar een verlosser moet blijven bij hen die hij onderwijst, zien wat zij zien, maar nog steeds in zijn gedachten de weg vasthouden die hem eruit heeft geleid en nu jou eruit zal leiden samen met hem. 6Gods Zoon (jij dus) wordt gekruisigd tot jij (zelf) deze weg met mij (wil) gaat (op jou komt het aan).*